

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 563

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 381 din 27 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și ale art. 595 din Codul de procedură penală.....	2-5	588.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov în domeniul public al municipiului București și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului .....
Decizia nr. 391 din 27 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	5-8	589.	— Hotărâre privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale .....
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
18. — Ordonanță privind prorogarea unor termene prevăzute la art. XII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri	8	602.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 462/2006 pentru aprobarea programului „Termoficare 2006—2015 căldură și confort” și înființarea Unității de management al proiectului .....
587. — Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „General Magheru” al Județului Vâlcea în domeniul public al orașului Băile Govora, județul Vâlcea, și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	9-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		350.	— Ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice privind acordarea titlului de parc industrial Societății MIROSLAVA INDUSTRIAL PARC — S.R.L. ....

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 381**

din 27 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și ale art. 595 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal, ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și ale art. 595 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Traian Ioan Halip în Dosarul nr. 5.032/193/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția penală, de Cătălin Dumitru Buliga în Dosarul nr. 745/221/2014 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală, de Florentin Busuioc în Dosarul nr. 1.065/110/2014 al Tribunalului Bacău — Secția penală, de Eleonor Ruță în Dosarul nr. 5.941/299/2014 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția penală și, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 671/112/2014 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 750D/2014 la care au fost conexe dosarele nr. 760D/2014, nr. 771D/2014, nr. 772D/2014 și nr. 773D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 19 martie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea la 31 martie, respectiv la 28 aprilie 2015. La această dată, constatând că nu sunt prezenți, potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, toți judecătorii care au participat la dezbateri, Curtea a amânat pronunțarea pentru 14 mai, 19 mai și 27 mai 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 24 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.032/193/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal, ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și ale art. 595 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Traian Ioan Halip cu ocazia soluționării contestației într-o cauză având ca obiect aplicarea legii penale mai favorabile.

4. Prin Decizia penală nr. 488/C din 27 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 745/221/2014, **Tribunalul Hunedoara — Secția**

penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Cătălin Dumitru Buliga cu ocazia soluționării contestației într-o cauză având ca obiect aplicarea legii penale mai favorabile.

5. Prin Sentința penală nr. 350/D din 30 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.065/110/2014, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal**, excepție ridicată de Florentin Busuioc cu ocazia soluționării unei cereri privind aplicarea legii penale mai favorabile.

6. Prin Sentința penală nr. 223 din 12 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 5.941/299/2014, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal**, excepție ridicată de Eleonor Ruță cu ocazia soluționării unei cereri privind aplicarea legii penale mai favorabile.

7. Prin Încheierea din 26 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 671/112/2014, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Codul penal**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată cu ocazia soluționării contestației formulate într-o cauză având ca obiect o cerere privind aplicarea legii penale mai favorabile.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate aduc atingere principiilor privind aplicarea retroactivă a legii penale mai favorabile, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, întrucât instituie diferențe de tratament juridic între persoane care au comis fapte de același gen, în același timp și în aceleași condiții, având în vedere că unele din aceste persoane au fost judecate definitiv, astfel că nu beneficiază de legea penală mai favorabilă, în timp ce altele sunt în curs de judecată și beneficiază de efectele acestei legi, ceea ce creează discriminare între persoane aflate în aceeași situație juridică, fără nicio justificare obiectivă și rezonabilă. În acest sens, invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 și deciziile nr. 86 și nr. 89 din 27 februarie 2003. Arată că, prin dispozițiile de lege criticate, s-a dorit înlăturarea prevederilor art. 15 din Codul penal din 1969, deși acest text — care lăsa la latitudinea judecătorului dacă, după examinarea condițiilor prevăzute, menține sau modifică pedeapsa — conținea condiții mai favorabile în cadrul concursului de legi penale în timp. Argumentul din expunerea de motive a noului Cod penal — referitor la faptul că eliminarea aplicării facultative a legii penale mai favorabile a fost făcută pentru a înlătura dificultățile de aplicare în practică — nu se justifică, deoarece art. 15 din Codul

penal anterior prevedea faptul că „*Pedeapsa aplicată nu poate fi coborâtă sub limita ce ar rezulta din reducerea acestei pedepse proporțional cu micșorarea maximului special prevăzut pentru infracțiunea săvârșită*”.

9. Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori, autoare a excepției, susține că dispozițiile art. 6 din Codul penal, care reglementează aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive, sunt în sine constituționale, însă modalitatea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a tranșat, prin Decizia nr. 1 din 14 aprilie 2014, problema incidenței legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive de condamnare la pedeapsa închisorii, pentru ipoteza concursului de infracțiuni, generează încălcări ale prevederilor constituționale privind retroactivitatea legii penale mai favorabile și rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării. Apreciază că, în ipoteza concursului de infracțiuni, în prealabil se vor desconta toate pedepsele și vor fi repuse în individualitatea lor, și, dacă este cazul, se va înlătura și sporul de pedeapsă aplicat în baza legii vechi, iar, dacă pedepsele aplicate sunt mai mari, reducerea acestor pedepse va opera obligatoriu până la limita maximului special prevăzut de legea nouă, urmând a se proceda la recontopirea tuturor pedepselor — inclusiv a celor reduse — în baza dispozițiilor din legea veche, la anularea mandatului de executare a pedepsei emis în baza hotărârii de condamnare și la emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei. Ca atare, Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori, autoare a excepției, consideră că dispozițiile art. 6 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care recontopirea pedepselor — dintre care unele reduse potrivit legii noi — se efectuează sub imperiul legii vechi, dispoziții care sunt mai favorabile și fără posibilitatea reaprecierii unui spor de pedeapsă, cu excepția celui aplicat inițial, pedeapsa rezultantă urmând a fi redusă potrivit calculului efectuate în concret de instanță.

10. Tribunalul Botoșani — Secția penală apreciază că dispozițiile de lege criticate nu sunt neconstituționale, deoarece nu îngăduiesc accesul liber la justiție și nu creează discriminare între persoane aflate în aceeași situație juridică.

11. Tribunalul Hunedoara — Secția penală consideră că dispozițiile art. 6 din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu produc nicio discriminare între cetățeni. Reducerea pedepsei în baza principiului legii penale mai favorabile constituie un beneficiu acordat de legiuitor, în temeiul art. 15 alin. (2) din Constituție, persoanelor condamnate sub imperiul legii vechi. Un beneficiu poate fi acordat condiționat, fără încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, dacă sunt prevăzute în mod obiectiv condițiile impuse de lege pentru ca acest beneficiu să devină aplicabil. Asemănător textelor legale criticate funcționează și legile de grațiere, care se adresează numai anumitor categorii de persoane condamnate — spre exemplu, numai infractorilor primari — sau numai anumitor categorii de pedepse — sub un anumit quantum, pentru infracțiuni din culpă etc.

12. Tribunalul Bacău — Secția penală apreciază că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal nu încalcă prevederile constituționale invocate.

13. Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală consideră că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal nu sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1) și ale art. 124 alin. (2), ci constituie o transpunere

în noul Cod penal a principiului aplicării legii penale mai favorabile.

14. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că dispozițiile art. 6 din Codul penal și ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 se aplică în mod egal tuturor destinatarilor normei juridice, în speță persoanelor condamnate printr-o hotărâre definitivă și care se află în executarea unei pedepse stabilite sub imperiul Codului penal din 1969, pedeapsă care depășește maximul special al legii penale noi. Dimpotrivă, aplicarea facultativă a legii penale noi în cazul condamnărilor definitive, consacrată de Codul penal din 1969, era de natură să conducă la crearea unor situații juridice diferite pentru condamnații aflați în executarea unor hotărâri judecătorești definitive, instanțele fiind nevoite să efectueze o nouă individualizare a pedepsei aplicate, în funcție de diferite criterii de individualizare. În ceea ce privește pretinsa discriminare între persoanele care au săvârșit faptele sub imperiul legii vechi și au fost condamnate sub imperiul acestei legi, și cele care, săvârșind faptele în aceleași condiții, nu au fost condamnate, urmând a li se aplica noile dispoziții, aceste persoane nu se găsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv), astfel că tratamentul juridic diferențiat este justificat și nu se poate vorbi despre existența unei discriminări. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014 și Decizia nr. 437 din 8 iulie 2014.

16. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Potrivit actelor de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Codul penal, ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, și ale art. 595 din Codul de procedură penală. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, reiese, însă, că aceasta privește doar dispozițiile alin. (1) al art. 6 din Codul penal, alături de cele ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 și ale art. 595 din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 și ale art. 595 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 6 alin. (1) din Codul penal: „*Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă*

depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.”;

— Art. 4 din Legea nr. 187/2012: „*Pedeapsa aplicată pentru o infracțiune printr-o hotărâre ce a rămas definitivă sub imperiul Codului penal din 1969, care nu depășește maximul special prevăzut de Codul penal, nu poate fi redusă în urma intrării în vigoare a acestei legi.*”;

— Art. 595 din Codul de procedură penală: „(1) *Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare sau a hotărârii prin care s-a aplicat o măsură educativă intervine o lege ce nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea ori o lege care prevede o pedeapsă sau o măsură educativă mai ușoară decât cea care se execută ori urmează a se executa, instanța ia măsuri pentru aducerea la îndeplinire, după caz, a dispozițiilor art. 4 și 6 din Codul penal.*

(2) *Aplicarea dispozițiilor alin. (1) se face din oficiu sau la cererea procurorului ori a persoanei condamnate de către instanța de executare, iar dacă persoana condamnată se află în executarea pedepsei sau a unei măsuri educative, de către instanța corespunzătoare în grad în a cărei circumscripție se află locul de deținere sau, după caz, centrul educativ ori centrul de detenție.*”

19. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind retroactivitatea legii penale mai favorabile, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție, ale art. 61 alin. (1) potrivit căruia „*Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării*” și ale art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 21 referitor la interzicerea discriminării din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 6 august 2014, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 187/2012 și a constatat că, având în vedere importanța principiilor autorității de lucru judecat, al securității juridice și al separației puterilor în stat, legiuitorul a limitat aplicarea legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive numai la acele cazuri în care sancțiunea aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, fără ca în acest mod să fie încălcat art. 15 alin. (2) din Constituție (paragraful 41).

21. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, prin decizia mai sus menționată (paragrafele 45, 51 și 52), Curtea a observat că autorii excepției deduc neconstituționalitatea textului de lege criticat dintr-un pretins tratament discriminatoriu aplicat persoanelor condamnate definitiv, determinat de renunțarea la aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul hotărârilor definitive. Analiza în cauză pornește de la ipoteza că ambele categorii de persoane între care se realizează comparația de către autorii excepției sunt persoane condamnate definitiv, ceea ce ar determina calificarea situației acestora ca fiind identică. Curtea a constatat, însă, că diferența rezidă în aceea că, în cazul primei categorii, sancțiunile aplicate depășesc maximul special al noii

reglementări, nemaigăsindu-și corespondent în noua legislație, situându-ne, astfel, în ipoteza aplicării obligatorii a legii penale mai favorabile reglementate atât de art. 14 din Codul penal din 1969, cât și de art. 6 din Codul penal actual, pe când în cazul celei de-a doua categorii, în care se găsesc și autorii excepției, sancțiunile aplicate acestora nu depășesc maximul special cuprins în noua reglementare, ceea ce ar fi putut atrage aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive doar sub imperiul art. 15 din Codul penal din 1969, reglementare nepreluată, însă, în Codul penal actual. Curtea a observat că analiza realizată din această perspectivă duce la concluzia că cele două categorii de persoane se află în situații juridice diferite, astfel încât aplicarea noii reglementări doar persoanelor a căror pedeapsă definitivă depășește maximul special prevăzut de legea nouă nu poate duce la o înfrângere a principiului egalității.

22. În ceea ce privește pretinsa discriminare între persoanele care au săvârșit faptele sub imperiul legii vechi și au fost condamnate sub imperiul acestei legi, și cele care, săvârșind faptele în aceleași condiții, nu au fost condamnate, urmând a li se aplica noile dispoziții, prin Decizia nr. 385 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 31 iulie 2014, Curtea a constatat că aceste persoane nu se regăsesc în situații identice (unele persoane au fost condamnate definitiv, altele nu au fost condamnate definitiv), astfel că tratamentul juridic diferențiat este justificat și nu se poate vorbi despre existența unei discriminări (paragraful 36).

23. De asemenea, Curtea s-a pronunțat și asupra constituționalității dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul penal, prin raportare la prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 379 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 7 august 2014, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții de lege, reținând că cele statuate prin Decizia nr. 365 din 25 iunie 2014, precitată, se aplică *mutatis mutandis* (paragraful 20).

24. În același sens este și Decizia nr. 735 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 17 februarie 2015. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 595 din Codul de procedură penală, față de care nu au fost formulate critici distincte.

25. Pentru argumentele expuse mai sus, Curtea constată că nu pot fi reținute nici criticile formulate cu privire la încălcarea prevederilor art. 21 alin. (1) și ale art. 61 alin. (1) din Constituție, respectiv a prevederilor art. 6 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

26. Cu privire la invocarea prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție, autorii excepției se rezumă la a reda textul din Constituție, fără a arăta, în mod concret, în ce constă contrarietatea dintre aceste prevederi constituționale și textul de lege criticat, astfel încât critica de neconstituționalitate nu poate fi reținută. Curtea Constituțională nu se poate substitui autorilor excepției în formularea unor critici de neconstituționalitate, cu atât mai mult cu cât prevederile constituționale invocate nu susțin prin ele însele neconstituționalitatea textului de lege criticat.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal și ale art. 595 din Codul de procedură penală, respectiv cu majoritate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Traian Ioan Halip în Dosarul nr. 5.032/193/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția penală, de Cătălin Dumitru Buliga în Dosarul nr. 745/221/2014 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală, de Florentin Busuioc în Dosarul nr. 1.065/110/2014 al Tribunalului Bacău — Secția penală, de Eleonor Ruță în Dosarul nr. 5.941/299/2014 al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală și, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 671/112/2014 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul penal, ale art. 4 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și ale art. 595 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția penală, Tribunalului Hunedoara — Secția penală, Tribunalului Bacău — Secția penală, Judecătoria Sectorului 1 București — Secția penală și Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 391

din 27 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, amânarea pronunțării pentru data de 19 mai 2015 și, ulterior, în temeiul aceluiași dispoziții, pentru data de 27 mai 2015, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 18 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.724/328/2010, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Vana (Negrea) Mihaela Ioana într-o cauză aflată în stadiul procesual al recursului, având ca obiect soluționarea unei cereri de evacuare a autorului excepției de neconstituționalitate, chiriaș într-un imobil retrocedat în temeiul Legii nr. 10/2001. În cursul litigiului, autorul excepției, printr-o cerere reconvențională, a solicitat de la proprietarul imobilului retrocedat despăgubiri pentru sporul de valoare adus acestuia prin îmbunătățirile necesare și utile efectuate.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că dispozițiile legale criticate creează o situație discriminatorie între chiriașii din imobilele retrocedate, în sensul că cei care au trebuit să își valorifice dreptul de despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor în perioada 2001—2009 sunt discriminați în raport cu cei care și-au valorificat sau își valorifică dreptul în perioada 1999—2001 și 2009 până în prezent. Astfel, în timp ce cea de-a doua categorie de chiriași își valorifică, întotdeauna, dreptul menționat de la proprietarul bunului imobil retrocedat, prima categorie de chiriași trebuie să

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Vana (Negrea) Mihaela Ioana în Dosarul nr. 6.724/328/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 468D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 mai 2015, în prezența reprezentantului autorului excepției, avocat Alexandru Georgescu, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea reprezentantului autorului excepției de amânare a pronunțării asupra cauzei în vederea depunerii de concluzii scrise, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 14 mai 2015. La această dată, având în vedere imposibilitatea constituirii legale a completului de judecată potrivit art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus, în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și art. 56 alin. (2) din

își valorifice dreptul la despăgubire, în funcție de modul în care statul a preluat imobilului, respectiv pentru imobilele preluate cu titlu, de la proprietarul bunului imobil retrocedat, iar pentru cele preluate fără titlu, de la stat sau unitatea deținătoare. Or, modul de preluare a imobilului nu depinde de voința și putința chiriașului, astfel încât apare inechitabil și discriminatoriu ca cetățenii să se afle pe poziții diferite, deși sunt toți în situația de a efectua lucrări care dau dreptul la obținerea de despăgubiri. În consecință, se apreciază că interzicerea, în perioada 2001—2009, a dreptului chiriașului de a cere despăgubiri de la proprietarul bunului imobil retrocedat pentru imobilele preluate fără titlu valabil încalcă art. 16 din Constituție, nefiind just și echitabil ca la situații identice să se aplice regimuri juridice diferite în funcție de data adoptării actelor normative.

5. De asemenea, se arată că, prin lipsirea chiriașului de posibilitatea de a solicita despăgubirea pentru sporul de valoare adus imobilelor direct de la cel care se îmbogățește, așadar, de la proprietarul bunului imobil retrocedat, este contrară art. 53 din Constituție, nejustificându-se restrângerea dreptului chiriașului de a solicita despăgubirea menționată de la proprietarul bunului imobil retrocedat pentru imobilele preluate fără titlu, din contră, textul ar trebui interpretat că pentru aceste imobile despăgubirea poate fi solicitată atât de la proprietarul bunului imobil retrocedat, cât și de la stat sau unitatea deținătoare.

6. **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Se arată că soluția legislativă criticată nu poate fi asimilată unei restrângeri a dreptului chiriașului, în sensul art. 53 din Constituție, în condițiile în care dreptul material al acestuia de a obține în integralitate despăgubirile pentru prejudiciile aduse imobilului subzistă în integralitate. Faptul că statul și-a asumat, în locul proprietarului — ca o măsură de reparație suplimentară în cazul imobilelor preluate fără titlu, obligația de a plăti despăgubirile chiriașului, nu aduce atingere substanței dreptului acestuia din urmă de a obține despăgubiri pentru sporul de valoare adus imobilului. O astfel de situație ar putea fi asimilată unei restrângeri a dreptului doar în situația în care, datorită noilor condiții, calea de recuperare a acestei creanțe ar fi mai restrictivă, mai anevoioasă sau incertă. Or, niciuna dintre aceste condiții nu este îndeplinită în cauză. Dimpotrivă, debitorul chiriaș se poate îndrepta, în condițiile legii criticate, împotriva unei creditor mult mai sigur din punct de vedere al solvabilității sale, întotdeauna certă față de o solvabilitate incertă a fostului proprietar. Mai mult, această opțiune este mai favorabilă chiriașului și din punct de vedere al executării silite a creanței sale.

8. Textul criticat nu contravine nici principiului egalității în drepturi, acesta neavând semnificația unei uniformități de tratament juridic. Scopul acestui text legal este doar de a conferi o protecție sporită foștilor proprietari ai căror imobile au fost preluate fără titlu. De asemenea, se mai arată că modificarea legilor reprezintă materializarea dreptului de legiferare a statului, care, din considerente ce țin de politica acestuia, alege soluții diferite aplicabile în timp unor situații de fapt identice. Acest drept poate fi contestat doar în măsura în care încalcă drepturi fundamentale ale cetățeanului sau alte prevederi constituționale — precum neretroactivitatea, situație ce nu se regăsește însă în cauza de față. Or, de fapt, măsura contestată a creat un regim favorabil deopotrivă chiriașului, cât și fostului proprietar, cu respectarea principiilor constituționale amintite.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl reprezintă art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989. Având în vedere considerentele încheierii, circumstanțele cauzei, precum și motivarea autorului excepției, obiectul excepției este reprezentat de art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, așadar textul aplicabil litigiului *a quo*, în redactarea anterioară atât republicărilor succesive ale legii menționate, cât și modificării acestuia prin Legea nr. 1/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 3 februarie 2009.

13. Pentru reținerea ca obiect al excepției textului anterior referit, Curtea constată faptul că dispoziția de restituire a bunului imobil a fost emisă la data de 4 decembrie 2003, dată la care soluția legislativă criticată era cuprinsă în art. 49 alin. (3) al legii publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, care, ulterior, în urma republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, a devenit art. 53 alin. (3), iar, ulterior republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, a devenit art. 48 alin. (3).

14. Potrivit art. 70 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, „*În vederea republicării actului normativ se realizează integrarea prevederilor modificate sau a celor de completare în ansamblul reglementării, actualizându-se denumirile schimbate între timp, cum ar fi cele ale unor instituții sau localități, dându-se, atunci când s-a dispus expres, o nouă numerotare articolelor, alineatelor, capitolelor și celorlalte structuri ale actului*”; așadar, republicarea reprezintă o operațiune de tehnică legislativă care are drept scop integrarea actelor modificatoare și completatoare în corpul legii de bază, cu renumerotarea corespunzătoare a elementelor structurale ale actului normativ (articole, alineate etc.). De aceea, o anumită soluție legislativă, pe perioada de activitate a actului normativ, se poate regăsi, în urma republicărilor succesive, în cuprinsul unor articole sau alineate purtând numere diferite față de cele existente la data publicării inițiale sau la data republicărilor succesive. Prin urmare, republicarea nu modifică sau completează conținutul actului normativ, ci doar reasează, printr-o operațiune tehnică, respectiv renumerotare, elementele acestuia. Întrucât soluția legislativă criticată nu a mai fost preluată în urma intrării în vigoare a Legii nr. 1/2009, iar formele redacționale ale legii ulterioare republicării nu produc efecte juridice directe asupra litigiului, Curtea se va pronunța asupra formei legii în vigoare în cursul anului 2003, aceasta continuând să producă efecte juridice în cauză (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), și anume art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001.

15. Textul de lege criticat, care vizează situația chiriașilor care au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare și utile [art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001], are următorul cuprins:

„(3) *În cazul în care imobilul care se restituie a fost preluat fără titlu valabil, obligația de despăgubire revine statului sau unității deținătoare*”.

16. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în fața legii* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în perioada 1999—2001, obligația de despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare și utile era în sarcina proprietarului retrocedat (a se vedea art. 43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999). Ulterior, în perioada 2001—2009, această obligație apare ca fiind în sarcina proprietarului retrocedat pentru bunurile imobile preluate de stat cu titlu sau a statului/unității deținătoare pentru bunurile imobile preluate de stat fără titlu [a se vedea art. 49 alin. (2) și (3) din Legea nr. 10/2001, devenit, în urma republicărilor succesive, art. 53 alin. (2) și (3), respectiv art. 48 alin. (2) și (3)]. Începând cu anul 2009, această obligație a revenit exclusiv în sarcina proprietarului retrocedat (a se vedea art. I pct. 14 și 15 din Legea nr. 1/2009 privind modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 3 februarie 2009). Analizând dosarul cauzei, Curtea constată că autorul excepției este chiriaș într-un imobil retrocedat către o persoană juridică, imobil preluat fără titlu de către stat. Întrucât dispoziția de restituire a bunului imobil a fost emisă la data de 4 decembrie 2003, obligația de despăgubire revine statului sau unității deținătoare. Or, acesta a solicitat despăgubiri, printr-o cerere reconvențională, de la proprietarul retrocedat al bunului imobil. În aceste condiții, apreciază că ar trebui să se îndrepte fie împotriva proprietarului imobilului retrocedat, fie împotriva statului și proprietarului imobilului retrocedat, în caz contrar, ar fi discriminat față de chiriașii care în perioada 1999—2001 și 2009 până în prezent s-au îndreptat sau se îndreaptă împotriva proprietarului imobilului retrocedat.

18. Cu privire la aceste aspecte, Curtea reține că stabilirea modalităților și condițiilor de realizare a măsurilor reparatorii, precum și a eventualelor limite ale acestora este atributul suveran al legiuitorului (Decizia nr. 351 din 21 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 8 noiembrie 2004). Totodată, prin Decizia nr. 286 din 30 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 6 noiembrie 2002, Curtea a statuat că „art. 49 din Legea nr. 10/2001 conține dispoziții în legătură cu dreptul la despăgubire al chiriașilor pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință restituite în natură, precum și cu privire la sarcina suportării acestor despăgubiri, având în vedere situația juridică a imobilului restituit. [...] Reglementarea prin alin. (3) al art. 49 din lege, în sarcina statului sau a unității deținătoare, a obligației de despăgubire a chiriașului pentru sporul de valoare adus imobilului preluat fără titlu valabil nu reprezintă o îmbogățire fără justă cauză a proprietarului care a fost lipsit de folosința imobilului ce se restituie și nicio încălcare a art. 41 din Constituție, ci, dimpotrivă, este chiar în spiritul prevederilor acestui text, care dispune cu privire la «Protecția proprietății private»”.

19. Curtea a stabilit că „este justificată opțiunea legiuitorului de a institui destinatarii diferiți ai obligației de despăgubire, în funcție de situația juridică distinctă a imobilelor ce se restituie, respectiv de împrejurarea preluării imobilului cu sau fără titlu. Sub acest aspect, Curtea Constituțională a reținut, în mod constant, că principiul constituțional al egalității în drepturi nu are semnificația unei uniformități de tratament juridic, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 921 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 23 ianuarie 2007, Decizia nr. 678 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 6 februarie 2006, Decizia nr. 269 din 22 martie 2007, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 9 mai 2007). Totodată, Curtea a statuat că, pentru aceleași considerente, dispozițiile criticate nu contravin art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi din Constituție (Decizia nr. 219 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 18 martie 2008).

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția pronunțată în deciziile anterior menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Distinct de cele statuate în deciziile anterior menționate, Curtea, în jurisprudența sa, a stabilit că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegiu și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Curtea, prin aceleași decizii, a stabilit că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate.

22. Așadar, este adevărat că toți chiriașii beneficiază de dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare și utile, însă acest drept se valorifică și se exercită într-un anumit cadru legal, care poate cunoaște anumite transformări inerente de la o perioadă la alta. Este opțiunea legiuitorului de a configura și structura acest cadru, iar introducerea acțiunii în despăgubire într-un anume moment temporal nu plasează *de iure* titularii acestora în aceeași situație cu alte persoane care au introdus acțiunea la o altă dată. Valorificarea dreptului se modulează și se realizează în raport cu legislația care o guvernează. În speță, Curtea constată că textul criticat stabilește obligația suportării despăgubirilor fie în sarcina proprietarului bunului imobil retrocedat, fie a statului, în funcție de criteriul modului de preluare a acestuia (cu/fără titlu), acest cadru legislativ fiind un motiv suficient pentru a plasa persoanele care își valorifică dreptul în limitele temporale ale acestuia într-o situație diferită față de cei care au acționat într-un cadru legislativ anterior sau posterior acestuia. Apreciind *ab initio* faptul că un atare cadru legislativ pune chiriașii într-o situație diferită, neputându-se, așadar, face comparații cu situația celor care și-au valorificat sau își valorifică dreptul într-un alt context legislativ, rezultă că tratamentul juridic aplicat de legiuitor poate fi diferit.

23. De altfel, reglementarea legală analizată relevă chiar o situație mai favorabilă pentru chiriașii care își valorifică dreptul împotriva statului, dat fiind că, astfel cum arată și instanța judecătorească *a quo*, statul este întotdeauna solvabil și acesta trebuie să își execute obligațiile bănești de bună voie, fără a se apela la un mecanism constrângător, precum executarea silită. Totodată, o neglijență a reclamantului sau pârâtului-reconvențional în stabilirea cadrului procesual, sub aspectul părților, nu poate duce la constatarea neconstituționalității unui text legal.

24. În privința invocării art. 53 din Constituție, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu precizează dreptul sau libertatea fundamentală pretinsă restrânsă; „restrângerea dreptului chiriașului de a solicita despăgubirea menționată [numai — s.n.] de la proprietarul bunului imobil retrocedat pentru imobilele preluate fără titlu” la care se referă autorul excepției de neconstituționalitate vizează, mai degrabă, o nemulțumire personală a acestuia cu privire la

stabilirea titularului obligației de despăgubire. În aceste condiții, Curtea constată că art. 53 din Constituție nu este raportat la un drept sau libertate fundamentală, acesta neputând avea o

existență de sine stătătoare în realizarea controlului de constituționalitate, astfel încât acest text constituțional nu are incidență în cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vana (Negrea) Mihaela Ioana în Dosarul nr. 6.724/328/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind prorogarea unor termene prevăzute la art. XII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. X din Legea nr. 182/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Articolul XII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 13 martie 2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 171/2015, se modifică după cum urmează:

1. La alineatul (2) litera a), punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. termen-limită de depunere la direcțiile generale regionale ale finanțelor publice/administrațiile județene ale finanțelor publice a documentelor prevăzute la alin. (11) pentru a fi transmise Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale: 1 octombrie 2015, inclusiv;”.

2. La alineatul (2) litera b), punctul 3 va avea următorul cuprins:

„3. termen-limită de depunere la direcțiile generale regionale ale finanțelor publice/administrațiile județene ale finanțelor

publice a documentelor prevăzute la alin. (11) pentru a fi transmise Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale: 1 octombrie 2015, inclusiv;”.

3. Alineatul (16) va avea următorul cuprins:

„(16) Solicităriile unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale pentru autorizarea contractării de finanțări rambursabile pentru investiții publice de interes local, precum și cele pentru autorizare de trageri din finanțările rambursabile contractate pentru investiții publice de interes local, depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, se analizează de Comisia de autorizare a împrumuturilor locale, începând cu data de 15 octombrie 2015, cu încadrarea în plafoanele prevăzute la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 182/2014 rămase neutilizate.”.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 28 iulie 2015.

Nr. 18.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „General Magheru” al Județului Vâlcea în domeniul public al orașului Băile Govora, județul Vâlcea, și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a actualizării valorii de inventar a unui imobil, aparținând domeniului public al statului, în urma reevaluării, conform datelor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „General Magheru” al Județului Vâlcea în domeniul public al orașului Băile Govora, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Trecerea imobilului prevăzut la alin. (1) în domeniul public al orașului Băile Govora se face în scopul reabilitării și amenajării unor locuințe sociale.

Art. 3. — Dacă în termen de 5 ani de la trecerea imobilului în domeniul public local nu se finalizează lucrările de reabilitare și

amenajare ori în cazul în care nu se respectă scopul pentru care a fost trecut în domeniul public local, imobilul transmis potrivit art. 2 alin. (1) revine de drept în domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „General Magheru” al Județului Vâlcea, în condițiile legii.

Art. 4. — Predarea-primirea imobilului transmis potrivit art. 2 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 22 iulie 2015.
Nr. 587.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „General Magheru” al Județului Vâlcea, pentru care se actualizează valoarea de inventar ca urmare a reevaluării

Adresa imobilului	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar actualizată (în lei)	Anul dobândirii	Tipul bunului	Nr. M.F.P.
Județul Vâlcea	8.19.01	48-307	Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul pentru Situații de Urgență „General Magheru” al Județului Vâlcea CUI 2649536	19.526,53	2006	imobil	152741

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care trece din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „General Magheru” al Județului Vâlcea în domeniul public al orașului Băile Govora, județul Vâlcea

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Codul de clasificare	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Datele de identificare ale imobilului care se transmite	Nr. M.F.P.
Orașul Băile Govora, str. Tudor Vladimirescu nr. 176, județul Vâlcea	8.19.01	Statul român, administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „General Magheru” al Județului Vâlcea Cod unic de identificare (CUI) 2649536	Orașul Băile Govora Cod unic de identificare (CUI) 2541827	Denumire imobil: 48-307 C1 — Pavilion administrativ Suprafața construită = 150 mp Suprafața desfășurată = 300 mp Suprafața terenului = 324 mp Nr. CF 35316 Valoarea de inventar = 19.526,53 lei	152.741

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov în domeniul public al municipiului București și pentru actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1), art. 868 alin. (1) și art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, art. 9 alin. (1) și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2014 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul managementului situațiilor de urgență și al apărării împotriva incendiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 170/2015,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului, înregistrat la poziția cu nr. M.F.P. 102.360 în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea unei părți de imobil din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov în domeniul public al municipiului București, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Trecerea în domeniul public al municipiului București se face în scopul realizării de către Consiliul General al Municipiului București a obiectivului de investiții „Poligon de pregătire pentru răspunsul în situații de urgență la nivelul municipiului București”.

(3) Dacă în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri nu se finalizează obiectivul de investiții sau

nu se păstrează destinația acestuia prevăzută la alin. (2), partea de imobil transmisă potrivit alin. (1) revine de drept în domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov.

Art. 3. — După trecerea unui interval de 15 ani de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, imobilul rezultat (clădire și teren aferent) intră de drept în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov.

Art. 4. — Predarea-primirea părții de imobil, potrivit art. 2 alin. (1), se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și,

împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului completările ulterioare.
nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al hotărâre.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Ilie Botoș,
secretar de stat
Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Sevil Shhaideh
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 22 iulie 2015.
Nr. 588.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov, a cărui valoare de inventar se modifică

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Unitatea care administrează imobilul	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar actualizată (în lei)	Tipul bunului
102360	8.19.01	41—23	Municipiul București, sectorul 4, șos. Vitan Bârzești nr. 24 CF nr. 220045 și nr. 220046	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov CIF 33949746	1974	70.389.004,14	imobil

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

a părții de imobil care trece din domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov în domeniul public al municipiului București

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Datele de identificare ale imobilului care se transmite	Valoarea imobilelor ce trec în domeniul public al municipiului București	Nr. M.F.P.
Municipiul București, sectorul 4, șos. Vitan Bârzești nr. 24	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov CIF 33949746	Municipiul București Cod unic de identificare (CUI) 4267117	Denumire imobil: 41-23 Nr. cadastral 220046 Suprafață teren = 26.026 mp Nr. construcții = 4 Suprafață C2 = 63 mp Suprafață C4 = 613 mp Suprafață C6 = 99 mp Suprafață C7 = 127 mp Suprafață totală construită = 902 mp Nr. CF = 220046	36.025.726,37 lei	102360 (parțial)

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea adreselor unde sunt situate bunurile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a adăugării cărților funciare aferente după intabulare.

Art. 4. — Se aprobă completarea datelor de identificare privind baza legală cu actele juridice care atestă dreptul de administrare al Ministerului Apărării Naționale asupra unor bunuri din domeniul public al statului, având datele de

identificare prevăzute în anexa nr. 4, în scopul îndreptării unor erori materiale.

Art. 5. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 5, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a dezmembrării acestora pentru constituirea unor imobile noi în urma reorganizărilor efectuate la nivel funcțional și administrativ în cadrul instituției militare.

Art. 6. — Se aprobă înscrierea unor bunuri în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 6, ca urmare a constituirii unor imobile noi prin dezmembrare din alte bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale sau în urma reorganizărilor efectuate la nivel funcțional și administrativ în cadrul instituției militare.

Art. 7. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,

secretar de stat

Ministrul apărării naționale,

Mircea Dușa

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 22 iulie 2015.

Nr. 589.

*) Anexele nr. 1—6 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 462/2006
pentru aprobarea programului „Termoficare 2006—2015 căldură și confort”
și înființarea Unității de management al proiectului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 462/2006 pentru aprobarea programului „Termoficare 2006—2015 căldură și confort” și înființarea Unității de management al proiectului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 23 iulie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice îndeplinește funcția de președinte al Comisiei interministeriale de coordonare a programului «Termoficare 2006—2020 căldură și confort».

(4) Componenta nominală a Comisiei interministeriale de coordonare a programului «Termoficare 2006—2020 căldură și confort» se stabilește prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, la propunerea reprezentanților legali ai ministerelor prevăzute la alin. (2).”

2. În anexa nr. 1 la punctul V, subpunctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Proiectele se implementează în perioada 2008—2020.”.

3. În anexa nr. 1, după punctul IX se introduce un nou punct, punctul X, cu următorul cuprins:

„X. Pentru componenta «Reabilitarea sistemului centralizat de alimentare cu energie termică» finanțarea programului se prelungește pe o perioadă de 5 ani, respectiv 2016—2020, iar fondurile ce se alocă de la bugetul de stat cu această destinație vor fi aprobate anual prin legea bugetului de stat, în conformitate cu reglementările în vigoare în domeniu.”

Art. II. — În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 462/2006, republicată, cu modificările ulterioare, sintagmele „Termoficare 2006—2015 căldură și confort”, „UMP — Termoficare 2006—2015 căldură” și „UMP — Termoficare 2006—2015 confort” se modifică și se înlocuiesc cu sintagmele „Termoficare 2006—2020 căldură și confort”, „UMP — Termoficare 2006—2020 căldură” și respectiv „UMP — Termoficare 2006—2020 confort”.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul energiei, întreprinderilor mici și mijlocii
și mediului de afaceri,

Andrei Dominic Gereă

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN

privind acordarea titlului de parc industrial Societății MIROSLAVA INDUSTRIAL PARC — S.R.L.

Având în vedere prevederile:

— art. 2 și art. 32 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (1) lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2015;

— art. 8 alin. (7) și (8) și art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în temeiul art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se dispune acordarea titlului de parc industrial Societății MIROSLAVA INDUSTRIAL PARC — S.R.L., cu sediul social în județul Iași, comuna Miroslava, str. C-tin Langa nr. 93, cod unic de înregistrare 33962885, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 10 ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al comunei Miroslava, județul Iași, și este identificat în baza extraselor de carte funciară pentru informare nr. 66736, 65045, 79050, 78998, emise de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Iași, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Iași, la data de 15 aprilie 2015;

b) are o suprafață de 46,44 ha.

(2) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea-administrator transmite Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice un raport anual privind dezvoltarea parcului industrial.

Art. 4. — Titlul de parc industrial acordat potrivit prezentului ordin conferă operatorilor economici din parcul industrial dreptul la facilitățile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat;

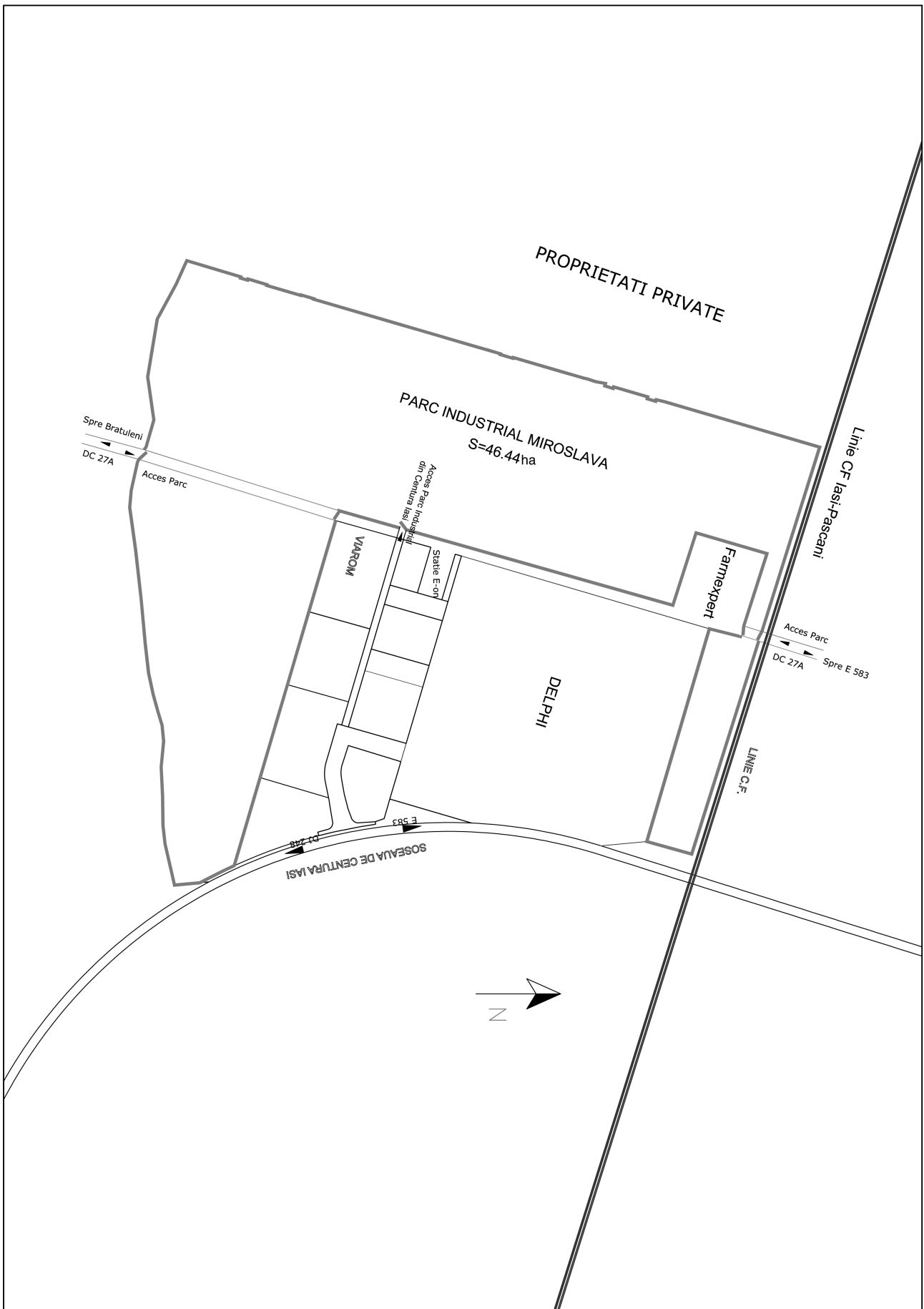
b) Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor *de minimis*,

c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial acordat potrivit prezentului ordin este comuna Miroslava, județul Iași.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Sevil Shhaideh

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

